

1 к. 40, / 3 (xxxiii) | I. Върху 96 20 / 3

Страшенъ пожаръ се появи,
Мърноа града изгори,

Варуши махала упожари,

Раслака млади и сѣтари.

1845

в края

Сѣтари и млади спалехъ,

Мърновци стока влагехъ,

На края да ѝ изнесемъ;

Тугаев огањътъ да гаснемъ.

Но огањътъ се угаси,

Гасъ до черкова дойдохъ,

До черкова Свѣти Никола,

Изгори българска школа.

Като се бѣше въздигналъ,

Гасъ до черкува дойдохъ.

Когато града горѣше,

Отъ нийде попомъ не стѣе;

Синъ огањътъ се пламъкъ дигаше,

Гасъ до небото стигаше.

Супружикъта пакъ се разсѣли,

И огањътъ се отаѣхъ.

Горки изгорѣли дѣтица,

Голмици, съ поидна русица,

Безъ домъ, безъ школа остана,

Прѣдъ черкова се собрали,